

מערכת פ

פח

פסח. איחא (פסחים ק"ט). קשה מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף. שמעתי מאדמור"ר שליט"א צח"פ חרל"צ אמר אין שיין קשה אלל השי"ת. אך איחא (וזה"ק ח"ג קע): שכל הקושי היה מחמת שהיה צריך להיות מחסד ודין יחד, חסד לישראל ודין למצרים, והיה אז בחי' הללו והללו חה היה הקושי. וכן במזונות שהולך השפע מלמעלה ואחד מקבל העושר ואחד מקבל באופן אחר והוא עני, והם בני אדם שוים, זה קושי למה ישמנה זה מזה, חה אומר אני דכתיב (שמות יד, לא) וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים, ובאמת כתיב (שם יד, ט) ובני ישראל יוצאים ביד רמ"ה, יונן כי ביד חוק"ה הוליאך, והגאולה היחה בכל הג' קוין שנחגלה אז, והם ראו אך היד הגדולה, היינו כי ע"י שראו הדין של מצרים שבו לה' ובאו ליראה ואמונה, חה דכתיב (שם יד, לא) ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו, חה וירא ישראל את היד הגדולה, החסדי"ם שעשה להם השי"ת "במצרים" — עם המצריים, שע"י דינם ועונשם שבו המה לה' ובאו לאמונה ויראה. וכן במזונות כשהעושר רואה דין העני צעניו, צריך ע"י זה לבא לאמונה בה' בכל השגחה פרטיות וליתן דקה, וע"י זה יבא לבחינות חסד ועוב, כי זה קשה מזונותיו של אדם, כי פעם הוא שהשי"ת צריך ליקח מזה וליתן לזה, ועל כן צריך העשיר להתבונן תמיד ע"י העני, כמו

שאו ע"י דין המצרים החפורו ישראל לאמונה בה' והיו דיני המצרים להם לטובה, שע"י זכו הם להתקרב לה' כן צריך העשיר לדע שהשי"ת שולח לו העני לזכות בו ע"י שיקיים דקה עמו, עכ"ל ק.

ואת כל זאת אמר בפליאה שכל פעם שחק, וה' יעזור שנזכה להבין כונתו הקדושה כי היה ענין פלא.

פט

פסח. שמעתי מפ"ק שליט"א ליל א' דחג הפסח חרל"ג אחר הסדר. ששאל לאחר מיושבי ירושלים כיצד חתם אומרים בשם הנוסח השתא הכא כו'. השיב נוסח הזה שנאמר. אמר: כפי הגרסה היכולת לדור בארץ ישראל ושלא יהיה בשם. והאמת הוא כי עתה שולט בה ידי זרים ועל כן נכון גם בשם לומר השתא הכא לשנה הבאה בארעא דישראל, והכל תלוי זה בזה אם לא היה להאומות שליטה על ישראל לא היה להם שליטה בארץ ישראל, וכן אם לא היה להם שליטה באר"י לא היה להם שליטה על ישראל. אבל בארץ ישראל אין להם שליטה אך מחמת שעתה ריק מהקדושה. יעזור השי"ת ויתגלה הקדושה. איחא בתרגום יונתן בן עוזאל (שמות יב, ד) שאותו לילה דפסח מצרים הציא ענן את כל ישראל לירושלים, והוא פלאי. ולרמו אחת כונתו הקדושה היא, כי כליל הראשון היה בבחי' דילוג, האירו חיקף כל המוחין וכל האורות באו חיקף לארץ ישראל. ואח"כ

כשהיו זריכים לילך לשם בעצמם נחעכב הדבר הרבה זמנים, כן הוא ענין ליל ראשון דפסח וימי הספירה, עכלה"ק.

אח"כ גנח מלכו ואמר: להקב"ה טוב להמתין כי יומו אלף שנים (נ"ר ח"ג), אבל לנו קשה מאד, ה' יעזור.

ספר מטעמים החדש כא 41

פסח

- (א) **מטעם** אין לשין למלות של ספח יומא משיעור אלס דכתיב **מג** המלות לד'. ר"ח חלה. סון עשיר.
- (ב) **מטעם** שקורין סעוגס וסעיסס שלשין למלות מהרה לרמו שיצטו במהרה סליסס וסנגול וסאסיה סלח וסכה וסח וסח יבא ליד חיתק. עוד יס לומר לפי שלעולם אין לשין יומא משיעור חלה. ידוע שסעומר סיס צו שיעור חלס מג' ציליס וחומס צילס ופ"ל קורין עומר אך שסחנש צפי ססמון וקוראין אותו עומורס.
- (ג) **מטעם** סלומריס ססגדס צקול רס לפי סססגדס הוא חיקון סברית וסקול מעורר סכווס וסדעס ועי"ז זוכין לסתגל ס דעס וס עיקר סגולה כי גלות מלריס סיסה על פנס סברית ססויל פנס סדעס. גס סיון של ארבע כוסות הוא חיקון דעס ססויל צחי חיקון סברית. ליקומי מהר"ן:
- (ד) **מטעם** סמלניעין אס סלסיקומן, לפי סכל חכס לצו וססר ריס סקרב אל מסכן ס' לעצוד עצודת סקודס. לריך לסלניע מעסח לססחור דרכיו וגחמר ירחס ס' הוא סולרו וכו' ולריך לססחור ססגולת מלכיס סמלניעין סולרוסיס ופ"ל מלניעין אס סלסיקומן וצלי ירגשו צו וסחר כך לוקמין אותו מוסס וסקרס סלסיקומן סלסיקו מנא לסוליל סכליס פסס. פנחס ליון: